Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	25CoP/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4419202443
Dátum vydania rozhodnutia:	15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Soňa Vacková
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2021:4419202443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. C., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: matka W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX G., zastúpená: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Podzámska 32, 940 01 Nové Zámky, otec P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, J., adresa na doručovanie P. XX/A, J., o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva a o návrhu otca na udelenie súhlasu na absolvovanie pravidelnej rehabilitácie maloletej v Rehabilitačnom centre Y. za prítomnosti matky a úpravu styku s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30. júna 2021 č.k. 7P/22/2019-316, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca k maloletej, zročného výživného a v časti trov konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom výrokom I. zveril maloletú W. do osobnej starostlivosti matke od XX.XX.XXXX s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 200 eur mesačne od 15.08.2018 do 30.06.2020 a od 01.07.2020 sumou 300 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Výrokom II. uložil otcovi povinnosť, zročné výživné na maloletú za obdobie od 15.08.2018 do 30.06.2021 v sume 5 409 eur splácať po 150 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. rozhodol, že styk otca s maloletou W. sa neupravuje. Výrokom IV. zastavil konanie o návrhu otca na udelenie súhlasu na absolvovanie pravidelnej rehabilitácie maloletej v Rehabilitačnom centre Y. za prítomnosti matky. Výrokom V. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 26, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 29 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku.

1.2. Zistil, že rodičia maloletej sú manželia, ale nežijú spolu od 15.08.2018, keď sa matka s maloletou po predchádzajúcich nezhodách s otcom dieťaťa odsťahovala k svojim rodičom do G., pretože dňa 14.08.2018 v skorých ranných hodinách ju manžel fyzicky napadol, ťahal ju za vlasy a znásilnil ju. Ešte aj v deň, keď odišla s maloletou dňa 15.08.2018 ju našiel na vlakovej stanici, nasilu ich vtiahol do auta, ju potom z auta vyhodil, zobral jej 2 500 eur a sám s maloletou odišiel. V dôsledku uvedeného bolo voči otcovi maloletej vznesené obvinenie na základe uznesenia PZ D. ČVS:ORP-498/1-VYS-SC-2018 zo dňa 02.10.2018 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku za zločin znásilnenie podľa § 199

odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v súbehu so zločinom obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona. Okrem toho uznesením Okresného súdu Bratislava III. č.k. Tp 57/2018 zo dňa 04.10.2018 pred sudcom pre prípravné konanie bolo rozhodnuté, že súd nevyhovuje návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III. na vzatie obvineného P. C. do väzby a uložil mu dohľad probačného a mediačného úradníka. Podľa § 82 odsek 1 Trestného poriadku súd obvinenému zároveň uložil primerané povinnosti a obmedzenia: - zákaz akéhokoľvek fyzického kontaktu s poškodenou W. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, G., - zákaz kontaktovať poškodenú formou elektronickej komunikácie, alebo inými obdobnými prostriedkami, - zákaz zdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodenej resp. tam kde sa poškodená zdržuje, - povinnosť pravidelne jedenkrát za mesiac do právoplatného skončenia trestného konania počnúc dňom nasledujúcim po dni prepustenia zo zadržania na slobodu dostaviť sa na Okresný súd Bratislava III., k probačnému a mediačnému úradníkovi, oboznamovať ho so spôsobom dodržiavania súdom uložených zákazov a povinností a rešpektovať pokyny uložené probačným a mediačným úradníkom.

1.3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zveril maloletú W. do osobnej starostlivosti matke od 15.08.2018 od kedy rodičia žijú oddelene, v súlade s nariadeným neodkladným opatrením uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 39PPOm/5/2018-8 zo dňa 15.08.2018, vykonateľného dňa 15.08.2018, ktorým maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matke. Konštatoval, že matka má vytvorené pre jej výchovu všetky vhodné podmienky, riadne sa o maloletú stará, zabezpečuje jej výchovu a opateru tak, aby sa maloletej uľahčoval život a zlepšoval jej zdravotný stav. K tomu poukázal na skutočnosť, že maloletá je ťažko zdravotne postihnutá, vyžaduje 24-hodinovú starostlivosť a permanentnú rehabilitáciu, čo zabezpečuje matka. Otec maloletej nemal žiadne výhrady k starostlivosti matky o maloletú a so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matke súhlasil.

1.4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že styk otca s maloletou v súčasnej dobe nie je možné realizovať, vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie, preto ho neupravil. Konštatoval, že hoci z trestného konania nevyplýva, že by otec ubližoval maloletej, maloletá bola prítomná pri útokoch voči matke, a je možná obava, ako sa otec zachová vo vzťahu k maloletej, pokiaľ by sa realizoval jeho styk s ňou, keďže v minulosti ju zobral autom bez pripútania na svojich kolenách, čo vzhľadom na zdravotný stav maloletej mohlo ohroziť jej život, zdravie a priaznivý vývin. Navyše konštatoval, že styk otca s maloletou nie je možné realizovať vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie, v rámci ktorého boli otcovi uložené povinnosti a obmedzenia vo vzťahu k matke maloletej (uznesením Okresného súdu Bratislava III. č.k. Tp 57/2018 zo dňa 04.10.2018), najmä zákaz akéhokoľvek fyzického kontaktu s matkou, zákaz ju kontaktovať formou elektronickej komunikácie alebo inými obdobnými prostriedkami a zákaz zdržiavať sa v blízkosti jej obydlia resp. tam, kde sa zdržuje, ktorá by vzhľadom na vek dieťaťa a jeho zdravotný stav mala byť prítomná pri styku. Preto rozhodol tak, že styk otca s maloletou sa neupravuje.

1.5. Súd prvej inštancie skúmal majetkové pomery matky a otca, a odôvodnené potreby maloletej W.. Zistil, že matka poberá rodičovský príspevok od 15.01.2018 v sume 214,70 eura mesačne, od 01.01.2019 v sume 220,70 eura mesačne, od 01.02.2020 v sume 370 eur mesačne a v súčasnosti v sume 378,10 eura mesačne. Okrem toho poberá prídavok na dieťa vo výške 25,50 eura mesačne. S maloletou býva u svojho otca v rodinnom dome, ktorý pozostáva z troch izieb, kuchyne, toalety a príslušenstva. Náklady na bývanie mesačne sú okolo 150 eur, v čom je zahrnutá elektrina, voda, plyn, drevo a poplatok za TV a internet. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Otec nemá žiaden hnuteľný ani nehnuteľný majetok. Podľa daňových priznaní v roku 2017 zarábal priemerne mesačne 485,26 eura v čistom, v roku 2018 zarábal priemerne mesačne 1 299,38 eura v čistom. Na pojednávaní dňa 27.01.2020 uviedol, že 600 eur platí za auto, 600 eur za benzín, 460 eur Sociálnej poisťovni, 160 eur zdravotnej poisťovni a v tom čase dával babke 150 eur mesačne a robil jej nákupy za 5 eur na deň. Po zaplatení týchto platieb mu zostalo reálne priemerne mesačne 800 eur v čistom. Pracoval ako taxikár. Od 01.07.2020 otec pracuje v zahraničí, kde zarába priemerne mesačne 1 646,40 eura. Ubytovanie, cestovné náklady (požičané auto, vlak, autobus), strava, oblečenie, účtovník, internet, telefón činia okolo 1000 eur mesačne a na opravu rodinného domu odkladá 150 eur mesačne. Snaží sa odložiť si mesačne okolo 300 eur. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Maloletá je zdravotne ťažko postihnutá, je dispenzarizovaná v neurologickej, ortopedickej, pneumologickej, kardiologickej, oftalmologickej, ORL ambulanicii a u rehabilitačného lekára. Má diagnostikovaný kvadruparetický syndróm, hypertonický s axiálnou hypotóniou. Maloletá má bežné potreby na oblečenie a stravu a mimoriadne potreby v súvislosti so zdravotným stavom. Vitamíny mesačne stoja okolo 15 eur, plienky 30 eur, mlieko 40 eur, hygienické

potreby 15 eur. Okrem toho matka chodí s maloletou na rehabilitačné pobyty do S. v G., do rehabilitačnej nemocnice P. v K. B. a do rehabilitačného centra C. v T.. Pobyty si musí hradiť sama. Finančne jej pomáha otec a taktiež si pomáha zbieraním dvoch percent z dane. Pobyt v S. v G. od XX.XX.XXXX do 15.02.2019 stál 1 988 eur na desať dní (denná sadzba je 198,80 eura). K tomu za ubytovanie a stravu pre matku a maloletú sa platilo ešte 867,60 eura. Ďalší rehabilitačný pobyt maloletej v S. od 16.09.2019 do 27.09.2019 stál 2 290 eur. Pobyt v rehabilitačnom centre C. v T. stál 420 eur. Okrem toho maloletá potrebuje rehabilitačné pomôcky, napr. bazén, hračky do vody, stôl Baby, odrážadlo, klin a atlas, valec a kocka na sedenie s granulátom, čo stojí nemálo finančných prostriedkov, napr. valec stojí 39 eur a kocka na sedenie s granulátom 23,50 eura, odrážadlo 25,39 eura. Ďalej maloletá potrebuje ortopedickú obuv, pričom detské sandále stoje 24,90 eura a detské topánky 29,40 eura.

1.6. Vzhľadom na zistené odôvodnené potreby maloletej, ako aj osobné a zárobkové možnosti a schopnosti rodičov, dospel k záveru že výživné v sume 200 eur mesačne od 15.08.2018 do 30.06.2020 a v sume 300 eur mesačne od 01.07.2020 je primerané k veku maloletej, jej mimoriadnym odôvodneným potrebám súvisiacimi s jej ťažkým zdravotným postihnutím, ako aj osobným a zárobkovým možnostiam otca, vzhľadom k tomu, že matka naďalej poberá len rodičovský príspevok a prídavok na dieťa a jej vyživovacia povinnosť je plne vyvážená osobnou starostlivosťou o dieťa. Vyslovil názor, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť určené výživné 200 eur mesačne do 30.06.2020 a od 01.07.2020 v sume 300 eur mesačne, keďže jeho príjem sa od 01.07.2020 zvýšil oproti predchádzajúcemu obdobiu, keď napriek sumám vykázaným v daňových priznaniach sám potvrdil, že reálne zarábal 800 eur mesačne v čistom. Poukázal na zákon č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a konštatoval, že keď otec zaplatí zo svojho priemerného mesačného čistého príjmu v období od 15.08.2018 do 30.06.2020 výživné 200 eur zostane mu ešte 600 eur mesačne a pokiaľ zaplatí v období od 01.07.2020 výživné 300 eur zostane mu ešte 1 346,40 eura mesačne, čo je dostatočná suma na jeho vlastnú výživu, hradenie jeho životných potrieb a reprodukciu pracovnej sily.

1.7. Vzhľadom k tomu, že určením výživného od 15.08.2018 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom za obdobie od 15.08.2018 do 30.06.2021 vypočítal zročné výživné v sume 5 409 eur, ako rozdiel medzi určeným výživným a zaplateným výživným. Zistil, že otec platil výživné v sume 100 eur mesačne od 01.09.2018 na základe neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 39PPOm/5/2018-8 zo dňa 15.08.2018 a spolu zaplatil sumu 2 700 eur. Za obdobie od 15.08.2018 do 30.06.2020 mu bola určená povinnosť platiť výživné v sume 200 eur mesačne a od 01.07.2020 po 300 eur, teda spolu suma 8 109 eur. Preto vznikol otcovi nedoplatok na výživnom 5 409 eur (8109 - 2700), ktorý mu povolil splácať po 150 eur mesačne podľa § 232 odsek 3 Civilného sporového poriadku, aby zaplatením naraz celého nedoplatku na výživnom nedošlo k ohrozeniu jeho životného minima, ale zároveň, aby boli čo najskôr uspokojené potreby dieťaťa.

1.8. Konanie o návrhu otca na udelenie súhlasu na absolvovanie pravidelnej rehabilitácie maloletej v Rehabilitačnom centre Y. za prítomnosti matky, súd prvej inštancie zastavil vzhľadom na späťvzatie návrhu. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

2. Otec podal v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o výživnom a proti výroku o zročnom výživnom. Dôvodil, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností. Tvrdil, že v auguste 2020 mu exekútor C. C. strhol 830 eur za výživné, do dnešného dňa ho drží na svojom účte a odmieta mu poslať upovedomenie o exekúcii. Súd prvej inštancie na uvedenú skutočnosť neprihliadal, hoci mu ju oznámil. Ďalej tvrdil, že rozsudok mu bol doručený až po dvoch mesiacoch od rozhodnutia, čím mu bolo zamedzené dodržať jeho podmienky od začiatku. Namietal, že o neodkladnom opatrení bolo rozhodnuté až po 3 rokoch. Tvrdil, že súd prvej inštancie neprihliadal na daňové priznania, ktoré mal v rokoch 2019 a 2020 mínusové, keďže bol kvôli COVID obmedzeniam na podpore od štátu a 2 mesiace PN. Tvrdil, že súd prvej inštancie nesprávne počítal jeho príjem od 01.07.2020 na 1 650 eur, pričom nezohľadnil, že 8 mesiacov zarábal 1107 + 50 eur kvôli štátnej podpore. Nezohľadnil ani to, že matka platí rehabilitácie z darovaných peňazí od rodičov. Tvrdil, že ak má platiť výživné 300 eur, pričom na nákladoch sa má podieľať aj matka, čo by bolo 600 eur, čo matka nevykladovala a nepreukázala ani 150 eur nájom, pričom matka má len 370 rodičovský príspevok. Navyše mu nič nezostane, môže ísť na podporu na Slovensko, a žiadať od matky príspevok na výživu rozvedeného manžela.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu považovala rozsudok súdu prvej inštancie za správny v celom rozsahu. Uviedla, že výška výživného vychádza z vykonaného dokazovania, predovšetkým z dokladov predložených otcom o jeho príjme, ktorý umožňoval určiť výživné vo výške 300 eur mesačne, pričom maloletá má zdravotné problémy, s ktorými súvisia zvýšené výdavky. Hoci otec namieta skutočnosť, že zvýšené výdavky dieťaťa znáša vďaka rodičom a známym, mal by to byť práve otec, ktorý by mal spolu s ňou výdavky súvisiace so zdravotným stavom maloletej znášať. Navrhla napadnutý rozsudok v plnom rozsahu potvrdiť.

4. Kolízny opatrovník zastal názor, že súd prvej inštancie vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa ako aj zárobkových schopností oboch rodičov. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdil v plnom rozsahu.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 385 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 68 CMP). Dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca k maloletej, zročného výživného a v časti trov konania (ako výroku závislého) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. T. vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z. účinnom od 01.07.2016 a z ustanovenia § 395 ods. 1 vyplýva, že ak ustanovenie § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutie jeho účinnosti. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

12. Podľa § 65 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

13. Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

14. Ustanovenia zákona o rodine upravujú výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu v prípade, že rodičia spolu nežijú. Zákon preferuje dohodu rodičov na výkone rodičovských práv a povinností, pred intervenciou súdu. Na rozhodovanie súdu sa primerane vzťahujú ustanovenia o úprave práv a povinností rodičov maloletého dieťa v prípade rozvodu. Súd rozhoduje, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, súčasne

určuje, ako má rodič, ktorému dieťa nebolo zverené prispievať na jeho výživu, rozhoduje aj o úprave styku.

15. V predmetnej veci boli rodičovské práva a povinnosti k maloletej W. dočasne upravené nariadeným neodkladným opatrením. Otec sa návrhom doručeným dňa 02.05.2019 domáhal udelenia súhlasu na absolvovanie pravidelnej rehabilitácie maloletej v Rehabilitačnom centre Y. za prítomnosti matky a úpravy styku s maloletým dieťaťom. V priebehu konania matka navrhla zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazať na platenie výživného a styk otca s maloletou neupraviť.

16. Odvolací súd posudzujúc vydané rozhodnutie v napadnutej časti z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutočného stavu a citovaných zákonných ustanovení, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie v danej veci považoval za rozhodujúce, že rodičia, hoci sú manželia, spolu nežijú, preto sú dané dôvody úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti otca, zistil odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomerov oboch rodičov. Na základe zisteného skutočného stavu dospel k záveru, že výživné v sume 200 eur mesačne od 15.08.2018 do 30.06.2020 a v sume 300 eur mesačne od 01.07.2020 je primerané k veku maloletej, jej mimoriadnym odôvodneným potrebám súvisiacimi s jej ťažkým zdravotným postihnutím, ako aj osobným a zárobkovým možnostiam otca, vzhľadom k tomu, že matka naďalej poberá len rodičovský príspevok a prídavok na dieťa a jej vyživovacia povinnosť je plne vyvážená osobnou starostlivosťou o dieťa. Odvolací súd sa s uvedeným záverom v plnom rozsahu stotožnil. Súd prvej inštancie správne vypočítal aj zročné výživné, ktoré otcovi uložil zaplatiť v splátkach spolu s bežným výživným. Správne bolo aj rozhodnutie o trovách konania podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, keďže vo veci ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku, ktorý stanovuje, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, pričom žiadne ustanovenie upravujúce nárok na náhradu trov konania podľa CMP na danú vec nedopadá. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoj rozsudok v napadnutej časti dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov rozsudku v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Tvrdenie otca, podľa ktorého v auguste 2020 mu exekútor C. C. strhol 830 eur za výživné, odvolací súd nepovažoval za preukázané, keďže otec k odvolaniu nepriložil žiadnu listinu, ktorou by preukázal nielen vykonanie zrážky z účtu, ani dôvod, na základe ktorého mala byť zrážka vykonaná, teda či naozaj išlo o výživné, ale o iný záväzok otca. Pokiaľ otec tvrdil, že exekútor mu odmieta poslať upovedomenie o exekúcii, k tomuto tvrdeniu odvolací súd vyslovuje pochybnosť, keďže upovedomenie o začatí exekúcie sa povinnému doručuje pred jej vykonaním. Tvrdenie otca, že rozsudok mu bol doručený až po dvoch mesiacoch od rozhodnutia, čím mu bolo zamedzené dodržať jeho podmienky od začiatku, považuje odvolací súd za nepodstatné. Otec bol na pojednávanie dňa 30.06.2021 riadne predvolaný, na pojednávanie sa však nedostavil. Súdu prvej inštancie mailom oznámil, že pracuje v zahraničí, preto absolvovanie rehabilitácie s maloletou už nie je reálne, a všetko ostatné sa bude riešiť na rozvodovom súde. V danej veci sa však konalo o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu. Pokiaľ by sa otec na pojednávanie súdu dostavil, bol by mu obsah rozsudku známy už z jeho vyhlásenia. Námietkou rozhodnutia o neodkladnom opatrení po 3 rokoch sa odvolací súd nezaoberal, keďže proti uzneseniu o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo podané odvolanie. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné tvrdenia otca, podľa ktorých súd prvej inštancie neprihliadal na daňové priznania, ktoré mal v rokoch 2019 a 2020 mínusové, keďže bol kvôli COVID obmedzeniam na podpore od štátu a 2 mesiace PN. V prvom rade pandémia Covid sa v Slovenskej republike vyskytla až v marci 2020, preto nemohla ovplyvniť príjem otca v roku 2019, a ani počas celého roku 2020. Navyše otec na pojednávaní súdu prvej inštancie sám uviedol, že v roku 2020 mal príjem, z ktorého mu po zaplatení všetkých platieb ostalo 800 eur, pričom súd z uvedeného tvrdenia otca vychádzal pri určení výživného do 30.06.2020 vo výške 200 eur, voči ktorej otec v odvolaní nenamietal. Príjem otca od 01.01.2020 za prácu v zahraničí vyplýval z predložených potvrdení rakúskeho zamestnávateľa o príjme (lohnzettel). Odvolací súd upozorňuje, že nie je dôvodné prihliadať na pomoc matkiných rodičov, keďže vyživovaciu povinnosť voči maloletej majú rodičia. Vyživovacia povinnosť matky je však plne vyvážená jej osobnou starostlivosťou o maloletú, v dôsledku čoho nemôže pracovať a naďalej poberá rodičovský príspevok. Preto bolo dôvodné, aby sa otec podieľal na výžive maloletej vyšším príspevkom,

pričom sumu 300 eur aj odvolací súd považoval za primeranú osobitným potrebám maloletej W. ako aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca k maloletej, zročného výživného a v časti trov konania (ako výroku závislého) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. Podľa § 57 CMP o nároku na náhradu trov, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Úspešná matka v odvolacom konaní nežiadala priznať náhradu trov konania podľa § 55 CMP. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Vo veci ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku, ktorý stanovuje, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, pričom žiadne ustanovenie upravujúce nárok na náhradu trov konania podľa CMP na danú vec nedopadá.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).